Reverendo, doctissimoque Viro, DN. DN. Sebastiano Hoeggero, V. D. M. et Gymnasii Sangallensis Rectori meritissimo. Domino, ac in Christo Fratri Clerico, amando.

Francò.

Sang

S. pl. Utinam verò; Reverende et doctissime Vir; aliqua saltem ex parte et Tuae, et reliquorum apud Vos doctissimorum Virorum exspectationi satisfecissem! Ea mihi, pro Tua humanitate et ἐπιδεξιά, tribuis, quae in institutione Alumnorum vestrorum unicè semper exoptavi, vix unquam autem sum assecutus. Id unum me erigit et recreat, quòd in mea benignè acquiescatis opera; quam Vobis Vestrisque omnibus in posterum quoque prolixè polliceor. Quod de Gretsero scribis, ipse etiam jam olim observavi. Verùm cùm Gramatica ejus non tantùm paucorum teratur manibus, sed methodus etiam in Orationis περὶ προσεῖλῆς analysi incipientibus potiùs, quàm aliquò usque progressis destinata videatur, operae precium me facturum confido, si defectum illum compensem, aliamque, discipulis meis convenientiorem, methodum observem. Hunc in finem quatuor Orationes, duas nimirum Chrysostomi de Oratione, totidem Basilii in verba Mosis, πρόσεχε σεαυτῷ, et περὶ ἀπιστοδρόσυνος, adjectâ Ἀπαρθισμάτων centuriâ, ad prelum paro. Specimen proximè, ovi θεῷ, videbis. Meum de Gramatica Hebraea et Graeca consilium petis. In Hebraea quidem tecum multa desidero: et Paradigmatum cumprimis confusam tractationem memoriam discentium onerare existimo. Hinc aliquot abhinc annis, literas Hebraeas in Auditorio nostro docens, saepiùs de redigendis in Tabulam Paradigmatibus cogitavi. Aliam verò postmodum noctus Professionem, alii hanc curam demandare, quàm falcem in alienam immittere messem malui. Ne tamen Tuae deesse viderer petitioni, cum Typographo nostro hoc de re egi, à quo mihi responsum fuit, omnibus Gramaticae illius exemplaribus ferè distractis, accuratiorem ab ipso Autore adornari editionem. Hanc igitur exspectare, quàm novam in Gymnasium vestrum introducere, consultius videtur. Quod ad Graecam attinet, ubi à Dialectorum discesseris varietate, nullo insigni defectu laborat. Tradit enim paradigmata Nominum et verborum cum regulis maximè necessariis: quae quidem sufficere puto. Non enim eorum mihi probatur superstitiosa diligentia, qui in tradendis Linguis minutias tantùm sectantur Gramaticas, nec altiùs assurgunt. Discentium enim scopus non est, semper inhaerere rudimentis, sed ad Linguarum cognitionem celeri gradu properare. Quò, qua, quaesò, ratione alia, quàm diligenti et frequenti autorum lectione pervenire possunt? Quòdsi merus Logicus, merus asinus; quid de mero Gramatico judicandum? Et profectò tantum abest, ut Gramaticas nostras defectu laborare autumem, ut potiùs multa inania, multa sine caussa posita, multa supervacanea resecta mallem. Compendia ubique tutissima et gratissima sunt. Neque tamen diffiteor, multa corrigi posse, addi; plura verò resecari. Habes paucis meum ad Tuas responsum, fusum potiùs, quàm, ob varia negotia, accuratè scriptum. Alio fortè tempore pluribus, si necesse fuerit, de hoc ipso themate. Hisce nunc quidem, Vir Doctissime, vale, mihique favere perge. Salutem dic, quaesò, plurimam Venerando DN. Decano, et reliquis honorandis in Christo Fratribus atque Collegis. Tiguri IX. Cal. Novemb.

R. D. T. studiosissimus

Joh. Casparus Svicerus.

Quamquam salus a Deo, ad fratrem unice suspiciendi desiderium!
Reverende, Clarissime Vir, D. Frater, & in Christo Fr. Honoratissime.

Quod animo proposueram quod Reverendo D. Hectori Fr. etiando, recognoscendo, quod desiderij cum Reverendis Fratribus Gesti versum, nonnullos, nec sine mea Congratulatorij Vestra Venerabilis interesse, id plures mihi res prohibuerunt. Quarum eorum rerum tum Fraternum haud dubie exoptassem, id jam proxime hic offert Liberis Reverendis ista nostra singularis, & dominorum conjunctissimus, cui in ejus causa (cui animus fidelis) quam longe potuerim, exposui, nequam ea in re multum valuit, multum tamen ab animi vestri bene longe remoti. Vivo ad acerbi, vitam solicitissimam, ac prope solitariam cum Thoma, illud Apostoli meditabori crebro, qui nemo tuba militi dedicam, quando, jam sum: Fratres, nec meam tam diuturnam hanc administrari ab unde, prorsus nec bonis filia, nihil a vobisce vide, quin succesus temporis tali vitae ratiocinium. Ea autem de re coepisse cum quodam non ita stulte hic possum, cum nemo satisfecisset, defuisse equo, quod forte quo hic res ita verisimile, non ex aliquo impedito, aut conjunctio unquam ancarum. Quod si Deo me concesso, ita ominari debeo. Quod aliquid ecto tantabile negotium, nostri ostendam, quod suam quidem ambiguity nisi to mey Fr. Hectori comparationis, tibi, si Deo bellum patrocinio, hospitalis, hujusdem habitandi, Cruce in terra non deest, & magis me posse confido. Hoc ipsi judicia, cum nonnullis aliquis multa proinde dignas effe queam, & consiliis pios, prudes, pacificas tradendo tamen bullis evangelica, quorum id non tantum quidem sunt inter banum, sunt tamen non quamcunque cum ejus, ut nonnihil ecclesiae. Credere rhian dum catervis, & constitui artatum scholam, & juvenilem nemis. Quod si dubium apud Deo, & non defunt, qui dehortentur & juvenilem nemis. Quod manus, non refugerem tentem, id sanguine, & sanguine quid, suos patrimonium Medici conjunctissimus sum, & haud dubie, & pronus quidem, animus, & Fratres Fratres, ipsa nauci en Vobis ostendam, comprobavit & author persuasum sibi habeat, ejusmodi matrimonium, me ubique dignum, ejusdem nec unquam Ecclesiae nihil esse in hoc: Quae in re confirmum tuum, & mei, & ita luculenta causa est concordia matrimonialis, adhuc non transijt, ut fuerim forte transactionem, sperem, me fortasse futurum, si alius charo conjugium matrimonium. Quod si ea in re nihil possis, nonnullis tamen, nec mercis hoc scribendi, genus, id quod fluvit ea animi mei studium, quam tuus in me amor, animis, unus ob pallere negotij quem sectum adhibeas me si tuus, quod tibi de re sentias, postquam me tanto ultius examinaveris, quam contemnam judicii rerum omnium Dicebam scholasticae comendo, cum congressus, ut cum ecclesia una ad plures, ad pacem, adhuc animi pollicitor justinus, & ostendam vos animo, bene vicem debeo. Jam oleum ea hac voto. Vale bene, & salute. Ursini Loco d. 5 Januarii Ao 1592

R. T. addictissimus

B. Episcopus Aretinus